

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Kubenovou v právní věci žalobce **R.S.**, nar. ., státní příslušnost, t.č. bytem, proti žalovanému **Ministerstvo vnitra ČR**, odbor azylové a migrační politiky, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, Poštovní schránka 21/OAM, 170 34 Praha 7, o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu ze dne 16.4.2013, č.j.

t a k t o :

Žaloba se zamítá.

Žádnému z účastníků se nepřiznává náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Ve včas podané žalobě se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí, které vydalo Ministerstvo vnitra ČR, odbor azylové a migrační politiky dne 16.4.2013 pod č.j., kterým byla zamítnuta jeho žádost o udělení mezinárodní ochrany jako zjevně nedůvodná podle § 16 odst. 1 písm. f) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii ČR, ve znění pozdějších předpisů (zákon o azylu), ve znění pozdějších předpisů. V podané žalobě žalobce uvedl, že správní orgán v předchozím řízení o udělení mezinárodní ochrany porušil § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“), neboť nevyšel ze spolehlivě zjištěného stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti a nevedl azylové řízení tak, aby posílil důvěru žalobce ve správnost jeho rozhodování a napadené rozhodnutí proto nepovažuje za přesvědčivé. Dále porušil § 50 odst. 2 a 3 správního řádu, když nezjistil všechny rozhodné okolnosti svědčící ve prospěch i neprospěch toho, komu má být povinnost uložena. Porušil dále § 68 odst. 3 správního řádu, neboť odůvodnění napadeného rozhodnutí žalobce nepřesvědčilo o jeho správnosti a správnosti postupu správního orgánu a žalovaný se v něm nevypořádal se všemi provedenými důkazy. Ve vztahu k právnímu stavu tvrdí, že se správní orgán dopustil nesprávné právní kvalifikace zahrnující

pochybení při aplikaci § 16 odst. 1 písm. f) zákona o azylu. Je přesvědčen o tom, že skutkový stav věci neodůvodňoval použití předmětného ustanovení. Dále správní orgán zjištěný skutkový stav nesprávně právně kvalifikoval, pochybil v aplikačním procesu tím, že nepřiradil faktickou skutkovou podstatu zákonné skutkové podstatě pronásledování upravené v ust. § 12 zákona o azylu. Žalobce má za to, že splňuje zákonné podmínky pro udělení azylu stanovené v § 12 zákona o azylu, resp. minimálně pro vztažení doplňkové ochrany ve smyslu § 14 a) zákona o azylu. Žalobce je přesvědčen o tom, že skutečnosti, které uvedl v průběhu správního řízení, svědčí o pronásledování ve smyslu § 12 zákona o azylu. Rozhodnutí správního orgánu o zamítnutí jeho žádosti o udělení azylu jako zjevně nedůvodné, nemá oporu ve skutkovém stavu.

Uvedl, že správní orgán je povinen rozhodnout o tom, jestli není v jeho případě na místě použití imperativního pravidla non – refoulement. Dle čl. 10 Ústavy ČR, podle nějž „...*Vyhlášené mezinárodní smlouvy, k jejíž ratifikaci dal Parlament souhlas a jimiž je ČR vázána, jsou součástí právního řádu; stanoví-li mezinárodní smlouva něco jiného než zákon, použije se mezinárodní smlouva...*“. ČR je ve smyslu předmětného ustanovení vázána mimo jiné i Úmluvou o právním postavení uprchlíků, publikovanou ve Sbírce zákonů pod č. 208/1993 Sb. (dále jen Úmluva), která má tedy v případě odlišné dikce vnitrostátního právního předpisu aplikační přednost. Ve smyslu této úmluvy se správní orgán měl zabývat otázkou zákazu navracení (refoulement), tzn. jestli by byl ohrožen člověk po návratu do své země na životě nebo na svobodě, neboť dle čl. 33 odst. 1 Úmluvy: „*Žádný smluvní stát nevyhostí jakýmkoliv způsobem nebo nevrátí uprchlíka na hranice zemí, ve kterých by jeho život či osobní svoboda byly ohroženy na základě jeho rasy, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité společenské vrstvě či politického přesvědčení.* Tuto otázku je povinen zkoumat obligatorně vždy a za každých okolností. Žalobce má za to, že postup, kdy správní orgán rozhodující v první instanci o jeho žádosti o udělení mezinárodní ochrany v ČR tuto posoudil jako zjevně nedůvodnou dle ust. § 16 odst. 1 písm. f) zákona o azylu a nezabýval se rozhodnutím o udělení doplňkové ochrany podle § 14 a) téhož zákona, případě uplatněním principu non – refoulement, jak je formulován v Úmluvě, lze považovat za nezákonný.

Ochrana osob poskytovaná vnitrostátními orgány je na ... nedostatečná. Jak žalobce uvedl u pohovoru, má velké obavy ze svého návratu, neboť má důvody se domnívat, že mu v zemi původu hrozí skutečné nebezpečí vážné újmy nebo pronásledování. Tyto jeho obavy pramení z jednání osob, před jejichž výhrůžkami ze země uprchl. Mnohokrát mu bylo vyhrožováno a je přesvědčen o tom, že mu v zemi původu hrozí újma na zdraví či životě. Pokud by se vrátil domů, bylo by jeho zdraví a život ve velkém nebezpečí. Policie ani jiné státní orgány nejsou dle jeho názoru schopny zabezpečit mu ochranu před výše zmíněnými osobami. Nedomnívá se ani, že by dokázal najít účinnou ochranu v jiných částech země. O tom svědčí i to, že synovce žalobce, který byl původně terčem vymahačů dluhů, našli a zavraždili mimo ..., konkrétně v....

Za pronásledování se pro účely zákona o azylu dle jeho ust. § 2 odst. 8 a 9 považuje závažné porušení lidských práv, jakož i opatření působící psychický nátlak nebo jiná obdobná jednání, pokud jsou prováděna, podporována nebo trpěna původci pronásledování. Původcem pronásledování nebo vážné újmy se rozumí státní orgán, strana nebo organizace ovládající stát nebo podstatnou část státu, jehož je cizinec státním občanem nebo v němž měla osoba bez státního občanství poslední trvalé bydliště. Původcem pronásledování nebo vážné újmy se rozumí i soukromá osoba, pokud lze prokázat, že stát, strana nebo organizace, včetně

mezinárodní organizace, kontrolující stát nebo podstatnou část jeho území nejsou schopny nebo ochotny odpovídajícím způsobem zajistit ochranu před pronásledováním nebo vážnou újmu. Nositeli pronásledování tak nemusí být nutně přímo složky státní moci, ale i soukromé osoby, skupiny osob či nelegální struktury za podmínky, že jejich jednání nese znaky pronásledování ve smyslu § 12 zákona o azylu a vztah státních mocí k jednání těchto osob je výše popsaného charakteru. Důvody, které žalobce objasnil v průběhu správního řízení, jsou subsumovatelné pod skutkovou podstatu pronásledování ve smyslu ust. § 12 zákona o azylu.

Žalobce se domnívá, že si správní orgán neopatřil řádné podklady pro vydání napadeného rozhodnutí a jeho odůvodnění neobsahuje objektivní hodnotící úvahu ohledně jeho situace v případě nuceného návratu na V průběhu správního řízení objasnil, že mu v zemi původu hrozí nebezpečí ze strany osob, které mu v minulosti vyhrožovaly. Žalovaný se proto měl zabývat otázkou, zda mu v případě návratu na ...z těchto důvodů nehrozí jednání popsané jako pronásledování ve smyslu § 12 zákona o azylu, nebo skutečné nebezpečí vážné újmy ve smyslu § 14 a) zákona o azylu.

Pokud jde o další konkrétní skutkové důvody, na jejichž základě tvrdí, že skutečnosti žalobcem uváděné jsou podřaditelné ust. § 12 potažmo § 14 a) zákona o azylu, odkázal na svoji žádost o udělení mezinárodní ochrany v ČR, protokol o pohovoru, který s ním byl proveden a ostatní spisový materiál, který se vztahuje k žádosti o udělení mezinárodní ochrany v ČR, a který má k dispozici žalovaný. Domnívá se, že v jeho případě je rovněž ke zvážení, zda nesplňuje podmínky pro udělení humanitárního azylu dle § 14 zákona o azylu. ČR považuje za svůj domov, cítí se tu v bezpečí.

Na základě výše uvedených skutečností považoval napadené rozhodnutí za nezákonné a navrhoval, aby krajský soud rozsudkem uvedené rozhodnutí z 16.4.2013 zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby, když popírá její oprávněnost, má za to, že postupoval v souladu se zákonem, umožnil žalobci uvést všechny důvody, kvůli kterým o mezinárodní ochranu žádá a tyto důvody náležitě vyhodnotil. Námitky vznesené v žalobě žalovaný považuje za nedůvodné a zveličené. Ač žalobce namítá, že mu bylo mnohokrát vyhrožováno a ve vlasti mu hrozí újma na zdraví či životě, z jeho výpovědí učiněných ve správních řízeních je naopak zřejmé, že jemu osobně nikdo nevyhrožoval, snahou neznámých osob je získat zpět finanční obnos, který si půjčil žalobcův synovec, tedy žádný z azylově relevantních důvodů. Žalovaný má tak po provedeném řízení jednoznačně prokázané, že žalovaný neuvedl žádné skutečnosti svědčící o tom, že by ve vlasti mohl být vystaven pronásledování z důvodu uvedených v § 12 nebo že mu hrozí vážná újma dle § 14 a) zákona o azylu. Podklady, které si žalovaný v souvislosti s žádostí jmenovaného obstaral, jsou dle jeho názoru dostatečné. Ostatně ani sám jmenovaný neměl k jejich obsahu žádné připomínky a nežádal jejich doplnění.

Jak žalovaný odůvodnil, z výpovědi žalobce je zřejmé, že žádost o udělení mezinárodní ochrany je pro něj především východiskem v situaci, kdy pozdě zažádal o prodloužení dlouhodobého pobytu v ČR. Za nedůvodnou považuje žalovaný námitku

porušení zásady non – refoulement. Aby bylo možno tuto zásadu vztáhnout na žalobce, musel by být uprchlíkem ve smyslu Úmluvy o právním postavení uprchlíků z roku 1951. V daném případě však bylo zjištěno, že jmenovaný takovou osobou v žádném případě není.

Opodstatněnou neshledává žalovaný ani námitku stran možností udělit humanitární azyl dle § 14 zákona o azylu. Udělení humanitárního azylu je zcela výjimečným institutem a jako takový je udělován pouze v těch nejzávažnějších případech. Tím však dle názoru žalovaného celková situace žalobce není. I s ohledem na výše uvedené skutečnosti má žalovaný za to, že žádost jmenovaného posoudil zcela správně, když ji v tomto ohledu shledal zjevně nedůvodnou. Žalovaný má za to, že podaná žaloba nijak nezpochybňuje správnost a zákonnost napadeného rozhodnutí. Správní orgán má za to, že náležitě posoudil skutkový stav věci, neshledal však důvodnost aplikace jiného ustanovení než ust. § 16 odst. 1 písm. f) zákona o azylu.

Krajský soud v Brně ve věci na žádost žalobce nařídil jednání, ke kterému se tento dostavil a k věci uvedl, že v roce 2010, když přijel na návštěvu na ... požádal ho jeho synovec, syn jeho sestry, o zapůjčení peněz. Zdůvodnil to žalobci tak, že si půjčil od mafiánů 50.000 US a ty dosud nevrátil. Žalobce synovci půjčil 5.000 US na to, aby alespoň nějakým způsobem začal půjčku splácet. Podle žalobce si synovec peníze vypůjčil na koupi rodinného domku, který pořídil proto, že už měl svou vlastní rodinu, manželku a dítě. Synovec žalobce pracoval v ..., na ... přijel asi 2 měsíce před žalobcem. Když žalobce synovci peníze půjčil, jeli oba autem žalobce do okresního města, tam synovec z auta vystoupil, přestoupil do jiného auta, kde dle žalobce peníze vracel a pak se vrátil do auta k žalobci. K celé záležitosti cestou v autě žalobci vůbec nic neřekl a žalobce se ho ani na nic neptal. Hned druhý den brzy ráno synovec odjel do Rodině to přišlo říct s pláčem jeho manželka. Řekla pouze, že si vzal tašky a odjel do ... Nic víc také nevěděla. Synovec se nikomu z rodiny neozýval. 14.1.2011 se žalobce, když telefonoval domů, dozvěděl od své matky a sestry, že synovce našli v ... mrtvého. Když pak téhož roku v březnu přijel žalobce na ... sešla se celá rodina a slavili žalobcovy narozeniny. Tehdy mu někdo před domem zapálil auto. Žalobce je přesvědčen o tom, že to souviselo s půjčkou synovce od mafiánů. Zapálení auta žalobce nahlásil na policii, policisté pouze auto vyfotili a nic víc se nedělo. Narozeniny žalobce slavil 17.3 a následující den, tj. 18.3 odjel zpět do ČR a od té doby na ... už nikdy nebyl. Matka sdělila žalobci do telefonu, že od jeho odjezdu do ČR se na něho někdo telefonicky ptá, chce zjistit na žalobce kontakt, a to, kde v ČR pobývá. Sama matka žalobci řekla, aby z těchto důvodů se na ... nevracel. Po této události se žalobce seznámil v ČR se ženou, se kterou dnes již udržuje vážnou známost, bydlí spolu a chtěli by uzavřít manželství. Jeho přítelkyně je Češka, i toto je jeden z důvodů, i když ne hlavní, proč se nechce žalobce na ...vrátit. Dále uvedl, že v ČR pobývá už 6 let, přijel sem tehdy legálně, měl platné vízum a pracoval jako zedník. Vízum si vždycky prodlužoval, vyřizoval mu to nějaký Naposledy, i když si od žalobce vzal peníze, mu vízum neprodloužil. Žalobce zde tedy začal pobývat nelegálně a proto se rozhodl požádat o azyl.

K návratu na ... uvedl, že má obavu se tam vrátit proto, že by ho určitě čekal stejný osud jako jeho synovce. Do té doby, než peníze synovci půjčil, neměl na ... žádné problémy. Následující rok mu pak někdo zapálil auto a žalobce se domnívá, že to byli mafiáni. Do té doby, i když pobýval v ČR, se na něho na ... nikdo neptal a teprve po této události v průměru 2x do měsíce někdo telefonuje jeho matce a chce zjistit kontakt na žalobce a do telefonu vyhrožuje, že pokud ho nedostane, zapálí jí dům. Matka žalobce tuto skutečnost nikde na

policii nehlásila. Je to stará osobu, bude jí už 80 let. Zatím se matce nic nestalo, ani dům nikdo nezapálil. K osobám mafiánů uvedl pouze to, že neví konkrétně, kdo to je, pouze to tuší. Synovec totiž, když šel vrácen mafiánům nějaké peníze, které dostal od žalobce, šel je vracet do černého auta, značky ..., takováto auta v okrese bydliště žalobce na ...jsou pouze 2, takže by se dalo zjistit, komu patří. Dále uvedl, že neví, jaké podmínky vrácení půjčky měl synovec dohodnuté, ovšem na ...je to tak, že když si někdo půjčí např. 1000 US, musí další měsíc vrátit již 1250 US, když to nevrátí, následující měsíc je to už 1500 US a další měsíce se to takto stále navyšuje.

K manželce synovce pak uvedl, že ta už u nich ve vesnici na ... nebydlí, odstěhovala se do úplně jiné oblasti, 600 km vzdálené od jejich vesnice. Proдалa dům a nechala si pouze auto svého manžela. To si však neodvezla, auto dosud stojí v garáži v domě sestry žalobce. Dále uvedl, že pokud jde o manželku svého zemřelého synovce i jeho matku, tedy sestru žalobce, neví o tom, že by měly na ... nějaké problémy. Když telefonuje žalobce na ..., mluvívá buďto se sestrou nebo s matkou, podle toho, kdo telefon vezme. Matka a sestra mají domy vedle sebe. Když mluví se sestrou, ta také žalobci říká, že ti co telefonují, po nich chtějí, aby jim dala na žalobce kontakt a chtějí i kontakt na manželku jejího zemřelého syna. Ona jim však kontakt nikdy nedala ani na žalobce ani na manželku svého zemřelého syna, nechce, aby měli problémy. Když volal žalobce nedávno, sestra mu řekla, že jí do telefonu, ti co volávají řekli, aby čekala „návštěvu“. Později však řekla, že zatím nikdo nepřijel.

V řízení podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního s.ř.s., přezkoumává soud napadené výroky rozhodnutí v mezích žalobních bodů a z těch hledisek, které žalobce v podané žalobě uvede, přičemž vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 a odst. 2 věta první s.ř.s.).

Pokud jde o žalobní body vytykající žalovanému porušení § 3 a § 50 odst. 2 a 3 správního řádu, nemůže soud žalobci přisvědčit. V řízení o žádosti o udělení mezinárodní ochrany řádné zjištění skutkového stavu věci spočívá především v tom, že žadateli je dána možnost podat úplnou a pravdivou výpověď o důvodech, které jej vedly k opuštění vlasti. Žalobci byl poskytnut dostatečný prostor, aby uvedl vše, co považuje za důležité pro rozhodování o žádosti, otázky, na které odpovídal v rámci pohovoru, mu byly kladeny takovým způsobem, aby byly objasněny všechny relevantní skutečnosti. Žalovaný ve věci provedl dostatečné dokazování, jehož rozsah byl určen skutečnostmi tvrzenými žalobcem. S ohledem na tvrzení žalobce bylo dostačující, když žalovaný při svém rozhodování vyšel ze skutečností uváděných žalobcem a nebylo nutné opatřovat další podklady pro rozhodnutí. V postupu žalovaného neshledal soud žádné pochybení.

Žalovaný své rozhodnutí dostatečně srozumitelně a přesvědčivě odůvodnil, zabýval se všemi rozhodnými skutečnostmi, z odůvodnění je patrné, jakými právními úvahami se při rozhodování řídil, pokud žalobu zamítl podle § 16 odst. 1 písm. f) zákona o azylu a proč neshledal důvody pro udělení mezinárodní ochrany podle § 12, ani podle § 14 a) zákona o azylu. Z tvrzení žalobce vyvodil správné skutkové závěry. Vzhledem k tomu soud shledal nedůvodnou rovněž námitku porušení § 68 odst. 3 správního řádu.

Ze správního spisu soud zjistil, že žalobce podal dne 19.3.2013 žádost o udělení mezinárodní ochrany v ČR, v níž uvedl, že je státním příslušníkem a ... národnosti. Vyznává pravoslavnou víru. Není a ani nikdy nebyl členem žádné politické strany či jiné organizace. Je rozvedený, na ... žije jeho matka a sestra. V ČR má družku, občanku České republiky. Má nedokončené základní vzdělání, na ...pracoval jako obuvník a na pile, v ČR jako stavební dělník. Svou vlast naposledy opustil v březnu 2011, v ČR však pobývá již od roku 2005, jezdil sem za prací. Uvedl, že v roce 2010, když se vrátil na ... ho synovec požádal o půjčku, neboť si sám půjčil peníze od cizích lidí a nevracel je. Žalobce půjčil synovci 5000 US, aby vrátil alespoň část půjčky. Když peníze jeli vracet do okresního města, žalobce jel se synovcem do Synovec šel peníze vrátit, žalobce zůstal sedět v autě. Když se vrátili domů, ještě ten večer se synovec sbalil a odjel do Asi za další tři dny pak žalobce odjel do ČR. 14.1.2011, když telefonoval domů na, neboť chtěl příbuzné pozdravit proto, že ve vesnici se konala oslava, tak jako každoročně v tento den. Rodina však brečela, sdělili mu, že synovce našli zabitého v měl na sobě nápis, že to stejné čeká i žalobce, bylo to napsáno Dluh synovce pak převedli na žalobce. O jakou částku jde a komu ji má zaplatit, však neví. 2x za měsíc, jak mu říká matka nebo sestra, k nim někdo telefonuje, ptají se na žalobce, kde žije. Žalobce byl naposledy doma na své narozeniny v březnu roku 2011. Žalobce pak 18.3.2011 si vzal své věci a odjel zpět do ČR a od té doby již na nebyl. Uvedl, že jemu osobně na nikdo nevyhrožoval, dle něho to však nikdo nestihl, neboť v březnu 2011 přijel žalobce pouze na oslavu svých narozenin a následně hned odjel zpět do ČR a na se už nevrátil. Od matky ví, že ti co telefonují, chtějí vědět telefonní číslo žalobce, toto však matka žalobce nikomu nedá a ani přesně neví, kde žalobce na území ČR bydlí. Dále uvedl, že v prosinci 2011 mu někdo na ... zapálil jeho auto. Toto auto používal, když přijel na ... z Dle žalobce mu auto zapálili ti lidé, kteří volávají matce, neboť jí říkali, že pokud jim nedá adresu, zapálí ji i barák. Matka jim však řekla, že o žalobci nic neví. Skutečnosti, že žalobce někdo telefonicky prostřednictvím jeho matky shání a matce vyhrožuje, pokud adresu nedá, nešla matka žalobce nikdy hlásit na policii ani nikam jinam, ani nikdo jiný z rodiny. Nikdo se do toho nechce plést. Matka je už stará, chce mít klid a sestra žalobce do toho také nechce zasahovat. Ani žalobce to nijak neřešil, když byl naposledy na Žalobce dále uvedl, že neví, kdo jsou lidé, kteří chtějí sehnat kontakt na žalobce. Když byl naposledy na, neměl čas se o tuto záležitost ani nijak zajímat, protože byl doma necelé 3 dny. Ke své přítelkyni uvedl, že je Češka, seznámili se v dubnu 2011 náhodně v autobuse, ještě v témže měsíci, když se seznámili, začali společně bydlet v pronájmu. Přítelkyně je svobodná, má jednoho syna, který končí základní školu. Toho však žalobce nikdy neviděl, žije u matky jeho přítelkyně v

Zdůrazňoval, že na ... se vrátit nemůže, má vážné obavy z toho, že by ho stejní „mafíáni“, kteří zabili jeho synovce, zabili také. Když si našli synovce v ... určitě by si žalobce na ... našli.

Podle § 16 odst. 1 písm. f) zákona o azylu ve znění účinném pro projednávanou věc se žádost o udělení mezinárodní ochrany zamítne jako zjevně nedůvodná, jestliže žadatel neuvede skutečnosti svědčící o tom, že by mohl být vystaven pronásledování z důvodu uvedených v § 12 nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14 a) zákona o azylu.

Aby mohla být tedy žádost žalobce podle § 16 odst. 1 písm. f) zákona o azylu zamítnuta, musí být jednoznačně prokázáno, že žalobcem tvrzené skutečnosti nelze podřadit pod ust. § 12 ani ust. § 14 a) zákona o azylu.

Podle § 12 zákona o azylu, azyl se cizinci udělí, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že cizinec

- a) je pronásledován pro uplatňování politických práv a svobod, nebo
- b) má odůvodněný strach z pronásledování z důvodu rasy, pohlaví, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině nebo pro zastávání určitých politických názorů ve státě, jehož občanství má, nebo, v případě, že je osobou bez státního občanství, ve státě jeho posledního trvalého bydliště.

Podle § 14 a) odst. 1 zákona o azylu doplňková ochrana se udělí cizinci, který nesplňuje důvody pro udělení azylu, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že v jeho případě jsou důvodné obavy, že pokud by byl cizinec vrácen do státu, jehož je státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, do státu svého posledního trvalého bydliště, by mu hrozilo skutečné nebezpečí vážné újmy podle odst. 2 a že nemůže nebo není ochoten z důvodu takového nebezpečí využít ochrany státu, jehož je státním občanem, nebo svého posledního trvalého bydliště.

S ohledem na skutečnosti, které uváděl sám žalobce jak ve svém žádosti o udělení azylu, tak také v pohovoru, který s ním byl uskutečněn v průběhu správního řízení ale i v řízení před Krajským soudem v Brně, bylo prokázáno, že v žádném případě u žalobce nebyly splněny důvody udělení azylu podle § 12 zákona o azylu.

Žalobce pak tvrdil, že se do země původu vrátit nechce a nemůže proto, že by mu hrozilo pronásledování soukromými osobami, mafiány, kteří zabili jeho synovce a obával se, že by stejný osud postihl i žalobce.

Soud zde předně uvádí, že samotnému žalobci nikdo nevyhrožoval, to, že je mu vyhrožováno soukromými osobami, ví pouze zprostředkovaně od své matky nebo své sestry, přičemž dle žalobce je jeho matce vyhrožováno v tom smyslu, že pokud nesdělí kontakt na žalobce, zapálí ji dům.

Žalobce však uvedl, že ani on, ani jeho příbuzní v souvislosti s tvrzenými problémy nikdy nekontaktovali policii ani žádný jiný státní orgán s tím, že matka žalobce je již stará a nechce mít žádné problémy.

Žalovaný ve své vlasti ze státními orgány problémy neměl, tedy není předpoklad, že by se po návratu do vlasti stal terčem jejich pozornosti. Žalovaný v průběhu správního řízení si opatřil Informace MZV č.j. ze dne 19.9.2012, s nimiž byl seznámen také žalobce a z nichž vyplývá, že na existuje možnost obrátit se v případě potřeby o pomoc na příslušné státní orgány.

Soud v tomto směru souhlasí s tvrzením žalovaného ve vyjádření rozhodnutí, že takováto možnost na ... existuje, i když přístup k ní může být ztížen. Souhlasí se správním orgánem, že závisí na samotném žadateli, jaké úsilí vyvine k tomu, aby mu v případě potřeby pomoc poskytnuta byla a aby byl v jejím hledání úspěšný.

Ze zmíněné informace MZV ČR pak také vyplývá, že žalobce v zemi nehrozí žádné nebezpečí vážné újmy, z důvodu jim podané žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Na území také neprobíhá takový ozbrojený konflikt, který by bylo možno pokládat ve vztahu k žadateli za vážnou újmu podle § 14 a) odst. 2 písm. c) zákona o azylu.

Soud tedy shrnuje, že pokud jde o žalobce, nesplňuje ani podmínky pro udělení azylu dle ust. § 14 a) zákona o azylu, neboť jemu samotnému nikdo ani nevyhrožoval, informace o vyhrožování jsou pouze zprostředkované a ani on ani nikdo z jeho příbuzných, kterým mělo být vyhrožováno, se na žádný státní orgán na neobrátili o pomoc. Navíc pak soud dospěl k závěru, že žalobci jde v daném případě jednoznačně o legalizaci pobytu na území ČR, což ani nepopírá, žádost o azyl nepodal bezprostředně poté, kdy přišel na území ČR a kdy jak tvrdí, již věděl, že mu hrozí na území ... vážná újma, ale až poté, kdy mu nebylo prodlouženo vízum a zjistil, že na území ČR již pobývá nelegálně a proto se s přítelkyní domluvili, že nejsnazším řešením bude vstoupit do azylového řízení.

Soud má za to, že skutečnosti tvrzené žalobcem, lze pokládat za účelové, a to proto, že v jeho výpovědích jsou rozpory, a to ve výpovědi týkající se zásadní a podstatné skutečnosti, kterou by si žalobce nutně musel dobře pamatovat.

V protokolu o pohovoru v průběhu azylového řízení uvedl, že mu někdo zapálil jeho auto v prosinci 2011, auto, které používal vždy, když se vrátil z ČR.

U jednání před Krajským soudem v Brně dne 25.9.2013 však ohledně této události, zapálení auta, žalobce uvedl, že přijel na v roce 2011, na oslavu svých narozenin, které má 17.3. Ten den se sešla rodina a slavili jeho narozeniny a někdo mu tehdy před domem zapálil auto. Následující den, tj. 18.3 odjel zpět do ČR a od té doby už nikdy na ... nebyl.

V této velmi závažné skutečnosti, tj. zapálení auta žalobce, uvádí žalobce naprosto rozdílná data, kdy k zapálení došlo, a to prosinec 2011, podruhé pak březen 2011.

Tato tak zásadní sdělení ohledně závažné skutečnosti tedy nutně zpochybňují celou výpověď žalobce.

Soud uvádí, že napadené rozhodnutí ohledně nesplnění podmínek § 14 a) zákona o azylu žalovaný dostatečně srozumitelně a přesvědčivě odůvodnil, zabýval se všemi rozhodnými skutečnostmi, vyhodnotil všechna tvrzení žalobce a vyvodil z nich správné skutkové závěry. Jak soud zdůrazňuje, může se dle ... práva osoba, jejíž práva byla narušena, domáhat ochrany před státními orgány. Jak však z výpovědi žalobce plyne, ani on ani nikdo

z jeho příbuzných se na příslušné orgány v zemi původu neobrátili. Pronásledování soukromými osobami tedy nelze z výše uvedených důvodů přičítat státu. Žalobce tedy nesplňuje předpoklady pro udělení doplňkové ochrany, neboť tvrzené pronásledování soukromými osobami nelze vyhodnotit jako skutečné nebezpečí vážné újmy, které by mu po návratu do země původu hrozilo. Žalovaný v napadeném rozhodnutí vyhodnotil jak aktuální bezpečnostní situaci v zemi původu, tak situaci neúspěšných žadatelů o mezinárodní ochranu po jejich návratu na Soud zde znovu vyzdvihuje nesrovnalosti ve výpovědi žalobce.

V případě žalobce dle názoru soudu nebyly ani důvody pro udělení humanitárního azylu dle § 14 (jestliže v řízení o udělení mezinárodní ochrany nebude zjištěn důvod pro udělení mezinárodní ochrany podle § 12, lze v případě hodném zvláštního zřetele udělit azyl z humanitárních důvodů).

Jak vyplývá z judikatury NSS obvyklými důvody pro udělení azylu z humanitárních důvodů jsou např. zvlášť těžká nemoc či zdravotní postižení, nebo příchod z oblastí postižených významnou humanitární katastrofou, ať už způsobenou lidskými či přírodními faktory.

Nic takového v případě žalobce nenastalo.

Soud tedy shrnuje, že skutkový stav byl zjištěn žalovaným náležitě, věc byla správně právně posouzena a rozhodnutí bylo řádně zdůvodněno v souladu s ust. § 68 odst. 3 správního řádu.

Žaloba tedy není důvodná a proto ji soud dle § 78 odst. 7 soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“) zamítl.

Pokud pak jde o náklady řízení, rozhodnutí se opírá o ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce ve věci neměl úspěch, žalovanému, který ve věci úspěch měl, náklady řízení nevznikly, kromě běžné úřední činnosti.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, ve dvojím vyhotovení. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 25. září 2013

JUDr. Jana Kubenová, v. r.

samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Marie Šeregelyová